

SEMESTR II WYKŁAD 5 TWIERDZENIE O

LOKALNEJ ODWRACALNOŚCI

31 III, 4 IV

30

Twierdzenie o lokalnej odwracalności jest banachowskim odpowiednikiem twierdzenia o istnieniu i różniczkowalności funkcji odwrotnej, którego częścią był wzór $(f^{-1})'(y) = 1/f'(f^{-1}(y))$.

Od strony praktycznej twierdzenie to jest ważne przy rozwiązywaniu krytycznych układów współzależnych we przestrzeni skończeniowymiarowej.

TWIERDZENIE (o lokalnej odwracalności) X, Y przestrzenie Banacha

$f: X \supset U \rightarrow Y$ odwzorowanie klasy C^1 , $x_0 \in U$, $y_0 = f(x_0) \in Y$
 $f'(x_0): X \rightarrow Y$ jest odwracalne. Wtedy istnieje otwarte otoczenie Ω punktu x_0 , $\vartheta \subset U$ i V punktu y_0 takie, że

$f|_{\vartheta}$ jest bijekcją ϑ na V , $f^{-1}: V \rightarrow \vartheta$ jest klasy C^1 ;

$$\forall y \in V \quad (f^{-1})'(y) = [f'(f^{-1}(y))]^{-1}$$

DOWÓD Dowód jest dość długi, podzielimy go więc na pewne etapy:

(1) $f'(x)$ jest odwracalne nie tylko w x_0 ale także na pewnym otoczeniu x_0 .

W teorii przestrzeni Banacha funkcjonuje twierdzenie o wykrocie domkniętym które mówi że $T: V \rightarrow W$ jest liniowe i ciągłe wtedy i tylko wtedy gdy

$G = \{ (v, T(v)) : v \in V \} \subset V \times W$ jest podprzestrzenią domkniętą. Zbiór

G_T nazywa się wykrojem T . Dowód \Rightarrow jest łatwy, \Leftarrow trudny. Jeśli T jest odwracalne to G_T i $G_{T^{-1}}$ różnią się o transpozycję w iloczynie kratzańskim, więc jeśli T jest ciągłe to T^{-1} też.

2 tego twierdzenia wynika więc, że $[f'(x_0)]^{-1}$ jest odwzorowaniem liniowym i ciągłym. Wykażemy teraz, że zbiór odwzorowań odwracalnych w $B(X, Y)$ jest zbiorem otwartym.

Ważymy $T \in B(x, r)$ i T^{-1} istnieje. W rozważaniach n.t. tw. o wykresie domkniętym wiemy, że T^{-1} jest ciągłe zatem $\|T^{-1}\|$ jest dobrze określona. Wzajemny dowolne $S \in B(x, r)$ takie że $\|S\| < \frac{1}{\|T^{-1}\|}$ wtedy

31

$$\|T^{-1}S\| \leq \|S\|\|T^{-1}\| < 1$$

W takim przypadku istnieje $(I + T^{-1}S)^{-1}$. Istotnie, niech $P = -T^{-1}S$.

Pokażmy że istnieje $(I - P)^{-1}$. Zaproponujmy ten operator w postaci串regu $\lim_{n \rightarrow \infty} (I + P + P^2 + \dots + P^n)$. Szereg ten jest zbieżny gdyż $\|P\| < 1$

$$\left\| \sum_m^{\infty} P^m \right\| \leq \sum_m^{\infty} \|P\|^m \leq \sum_m^{\infty} \|P^m\| = \frac{\|P\|^m}{1 - \|P\|} \longrightarrow 0$$

Mamy $(I - P) \lim_{n \rightarrow \infty} (I + P + \dots + P^n) = \lim_{n \rightarrow \infty} [(I - P)(I + P + \dots + P^n)] = \lim_{n \rightarrow \infty} (I - P + P - P^2 + P^2 - \dots - P^{n+1}) = \lim_{n \rightarrow \infty} (I - P^{n+1}) = I$ (podobnie w drugiej kolejności)

Wiemy więc, że istnieje $(I + T^{-1}S)^{-1}$. $T \cdot (I + T^{-1}S) = (T + S)$

$(T \cdot (I + T^{-1}S))^{-1} = (I + T^{-1}S)^{-1} T^{-1} = (T + S)^{-1}$ zatem istnieje odwrotne do $T + S$ dla dowolnych S : $\|S\| < \frac{1}{\|T^{-1}\|}$. Dbiąc o odwrotność odwrotnego zawiera wierzącą o środku w T i promieniu $\frac{1}{\|T^{-1}\|}$

Wracając do problemu pochodnych, żeby wykazać, że $f'(x)$ jest odwrotnalna nie tylko w x_0 ale i w pobliżu x_0 musimy wykazać, że $f'(x)$ jest blisko $f'(x_0)$ w normie operatorowej. 2 założenie jednak wiemy, że $f'(x)$ zależy od x w sposób ciągły zatem $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0$ tak, że jeśli $\|x - x_0\| < \delta$ to $\|f'(x) - f'(x_0)\| < \varepsilon$. Hystarczy więc wziąć $\varepsilon = \frac{1}{2\|f'(x_0)\|}$, aby uzyskać

wniosek, że istnieje S tak, że dla $x \in K(x_0, \delta)$ $f'(x) \in K(f'(x_0), \frac{1}{2\|f'(x_0)\|})$ w której są jedynie odwrotnie odwrotnalne. Jako że weźmiemy więc $K(x_0, \delta)$.

(2) f jest rożnowartościowe na \varnothing

Dla $y \in Y$ zdefiniujmy pomocnicze odwzorowanie $\Phi_y: U \rightarrow X$

$$\Phi_y(x) = x + [f'(x_0)]^{-1} (y - f(x)) \quad \leftarrow \text{Dlaczego taka funkcja?} \rightarrow \begin{matrix} \\ \text{masta} \\ \text{pnie} \\ \text{strona} \end{matrix}$$

mamy $y = f(x) \Leftrightarrow \Phi_y(x) = x$ Odwzorowanie Φ_y jest rożniczkowalne:

$$\Phi'_y(x) = \frac{1}{1 - [f'(x_0)]^{-1}} f'(x) = [f'(x_0)]^{-1} (f'(x_0) - f'(x))$$

dla $x \in \varnothing$ to ma normę mniejszą niż
 $\frac{1}{2} \|f'(x_0)^{-1}\|$

$$\text{dla } x \in \varnothing \quad \|\Phi'_y(x)\| < \frac{1}{2}$$

Weźmy teraz $x_1, x_2 \in \varnothing$ wtedy

$$\begin{aligned} \|\Phi_y(x_2) - \Phi_y(x_1)\| &= \|\phi\left(x_2 + \frac{h}{h} (x_1 - x_2)\right) - \phi(x_1)\| \leq \|x_1 - x_2\| \sup_{t \in]0,1[} \|\Phi'_y(x_2 + t(x_1 - x_2))\| < \\ &\leq \frac{1}{2} \|x_1 - x_2\| \end{aligned}$$

Odwzorowanie $\Phi_y|_{\varnothing}$ jest odwzorowaniem, które nazyjemy **zblizającym**
 Dla odwzorowań zblizających mamy twierdzenie, które tu posłużymy
 nam za lemat:

TWIERDZENIE Niech X będzie przestrzenią metrycz. $\varphi: X \rightarrow X$ zblizającą
 tzn istnieje $0 < \lambda < 1$ taka, że $\forall x_1, x_2 \in \varnothing$ $d(\varphi(x_1), \varphi(x_2)) \leq \lambda d(x_1, x_2)$

wtedy φ ma dokładnie jeden punkt stały, tzn $\exists! x_0: \varphi(x_0) = x_0$

DOWÓD

$x_1 \in X$ dowolny $x_2 = \varphi(x_1) \dots x_n = \varphi(x_{n-1})$

$$d(x_n, x_{n+k}) = d(\varphi^{n-1}(x_1), \varphi^{n-1}(x_{k+1})) \leq \lambda^{n-1} d(x_1, x_{k+1}) \leq$$

$$\leq \lambda^{n-1} (d(x_1, x_2) + d(x_2, x_3) + \dots + d(x_k, x_{k+1})) \leq \lambda^{n-1} (\lambda + \lambda^2 + \dots + \lambda^{k-1}) \vartheta(x_1, x_2) =$$

$$= \lambda^{n-1} \frac{1 - \lambda^k}{1 - \lambda} \vartheta(x_1, x_2) \longrightarrow 0$$

$$\phi_y(x) = x + [f'(x_0)]^{-1}(y - f(x))$$

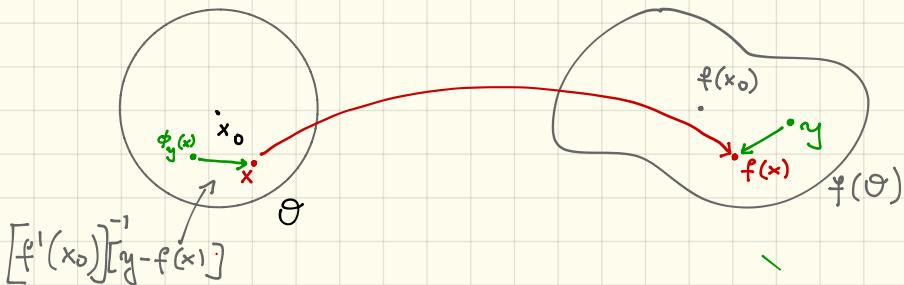
$$\phi_y(x) - x = [f'(x_0)]^{-1}(y - f(x))$$

$$f'(x_0)[\phi_y(x) - x] = y - f(x)$$

Wykazanie bijektywnosci moze polegac np na pokazaniu, ze istnieje jednoznaczne określone odwzorowanie odwrotne.

Zadajemy ze mamy parę

$(x, f(x))$ i dla ustalonego $y \in f(\Omega)$ takiego, ze y jest w poblizu $f(x)$ czerwony znalezimy punkt $p \in \Omega$ taki, ze $f(p) = y$.

Skoro różnica $f(x_0+h) - f(x_0)$ jest przyblizana przez $f'(x_0)h$ i $f'(x_0)$ jest odwrocalna to h jest przyblizana przez

$$[f'(x_0)]^{-1}(f(x_0+h) - f(x_0))$$

Przyjmujemy to przyblizzenie szukajac p. Oznacza to okazujecis, ze $\phi_y(x)$ nie jest dokladnie p, ale dzialki temu, ze ϕ_y jest zbliżajace za kazdą iterację ϕ_y jestesmy bliższej celu.

53

(x_n) jest ciągiem Cauchy'ego w p. zupełnej. Ma granicę, oznaczmy ją x_0 .
Dla x_0 mamy, że ciągiem φ

$$\varphi(x_0) = \varphi(\lim x_n) = \lim \varphi(x_n) = \lim x_{n+1} = x_0 \quad \text{i.e. } \varphi(x_0) = x_0$$

Zauważmy, że $\exists y : \varphi(y) = y$. Wtedy

$$d(x_0, y) \leq d(\varphi(x_0), \varphi(y))$$

$$d(\varphi(x_0), \varphi(y)) \xrightarrow{\text{def.}} d(x_0, y) = 0 \rightarrow y = x_0$$

■

Wróćmy do Φ_y . Jest to odwzorowanie zbliżajace, więc dla tych y dla których $\Phi_y|_{\mathcal{O}}$ ma wartość w \mathcal{O} odwzorowanie to nie dokładnie jeden punkt stały. Dla jakiego y tak jest? Patrząc na wzór $\Phi_y(x) = x + (f'(x_0))^{-1}(y - f(x))$ stwierdzamy, że dla takich dla których $y - f(x)$ jest niewiększe, czyli dla y w pobliżu $f(x)$ (dla $x \in \mathcal{O}$), a więc jednoznacznie dla $y \in f(\mathcal{O})$. Punkt stały to punkt $x : y = f(x)$, jednoznacznie wyznaczony dla y . Wnioskujemy, że $f|_{\mathcal{O}}$ jest różniczkowalna.

(3) Wzajemny $V = f(\mathcal{O})$. Z definicji V i z punktu (2) $f : \mathcal{O} \rightarrow V$ jest bijekcją. Pokażemy, że V jest otoczeniem y_0 , czyli w szczególności, że V jest zbiorem otwartym w y .

Wzajemny $y \in V$ i odpowiedni, jedyny $x \in \mathcal{O}$ taki, że $f(x) = y$. Wiemy, że \mathcal{O} jest otwarty więc istnieje $r : K(x, r) \subset \mathcal{O}$. Wzajemny promień $d = \frac{r}{2} \|f'(x_0)^{-1}\|$. Pokazujemy, że $\forall z \in K(y, d) \quad z \in V$

Wzajemny więc dowolne $z \in K(y, d)$ i rozważmy $\Phi_z(\xi)$ dla $\xi \in K(x, r)$

$$\begin{aligned} \|\Phi_z(\xi) - x\| &\leq \|\Phi_z(\xi) - \Phi_z(x)\| + \|\Phi_z(x) - x\| \leq \frac{1}{2} \|\xi - x\| + \|f'(x_0)^{-1}(z - f(x))\| \leq \\ &\leq \frac{1}{2} r + \|f'(x_0)^{-1}\| \underbrace{\|\xi - z\|}_{\leq d} \leq \frac{1}{2} r + \frac{1}{2} r = r \quad \Phi_z(\xi) \in K(x, r) \subset \mathcal{O} \end{aligned}$$

$\Phi_5|_{K(x,r)}$ ma wartości w $K(x,r) \subset \Omega$ zatem Φ_5 ma punkt stały w Ω , **34**

a nawet więcej w $K(x,r)$. Nazwijmy ten punkt stały ξ_0 . Wiadomo zatem, że $\Phi_5(\xi_0) = \xi_0$ czyli $f(\xi_0) = \xi_0$. Wyniosek: $\xi \in f(\Omega) = V$. ξ było dowolne z $K(y,d)$, zatem $K(y,d) \subset V$; V otwarty.

(4) Wiemy już że istnieje Ω ; V otoczenie x_0 i y_0 takie, że $f: \Omega \rightarrow V$ jest bijekcją, tzn f' istnieje. **Dowodzimy teraz różniczkowalności f^{-1} .**

Dla ułatwienia notacji oznaczamy $f^{-1} = g$

Weźmy $y \in V$ i $k \in Y$ taki, żeby $y+k \in V$, czyli $\|k\|$ małe. Spodziewamy się, zgodnie z teor., że $g'(y) = (f'(x))^{-1}$ dla $x: f(x) = y$

$$\begin{aligned} r_g(y, k) &= g(y+k) - g(y) - (f'(x))^{-1}k = x + h - x - (f'(x))^{-1}k = \\ &\stackrel{x+h}{\leftarrow} \stackrel{g}{\curvearrowright} \stackrel{y+k}{\cdot} - h - (f'(x))^{-1}k = [f'(x)]^{-1}(f'(x)h - k) = \\ &= [f'(x)]^{-1}\left(f'(x)h - [f(x+h) - f(x)]\right) = -[f'(x)]^{-1}\left(f(x+h) - f(x) - f'(x)h\right) = \\ &= -[f'(x)]^{-1}r_f(x, h) \end{aligned}$$

$$r_g(h, k) = -[f'(x)]^{-1}r_f(x, h)$$

\downarrow $k \rightarrow 0$ po części $h \rightarrow 0$
 $\frac{k \rightarrow 0}{\|k\|}$ ograniczone. $\frac{\|r_f(x, h)\|}{\|h\|} \rightarrow 0$

$$\frac{\|r_g(h, k)\|}{\|k\|} = \frac{1}{\|k\|} \| [f'(x)]^{-1} \| \| r_f(x, h) \| \leq \| (f'(x))^{-1} \| \frac{\|h\|}{\|k\|} \frac{\|r_f(x, h)\|}{\|h\|}$$

jak się ma h do k

$$\|\Phi_y(x+h) - \Phi_y(x)\| \leq \frac{1}{2} \|h\|$$

$$\begin{aligned} \Phi_y(x+h) - \Phi_y(x) &= x + h + \underbrace{[f'(x)]^{-1}}_A (y - f(x+h)) - \left(x + \underbrace{[f'(x)]^{-1}}_A (y - f(x)) \right) = x + h + A(y - f(x+h)) - A(y - f(x)) \\ &= x + h + A(y - f(x+h)) - A(y - f(x)) = h - \underbrace{[f'(x)]^{-1}}_A k \end{aligned}$$

$$\left\| h - \underbrace{\left[f'(x_0) \right]^{-1} k}_{A} \right\| \leq \frac{1}{2} \| h \|$$

$$h = h + Ak - Ak \quad \| h \| \leq \| h - Ak \| + \| Ak \| \leq \frac{1}{2} \| h \| + \| A_k \| \\ \frac{1}{2} \| h \| \leq \| A_k \| \leq \| A \| \| k \|$$

$\| h \| \leq 2 \| A \| \| k \|$ zatem $k \rightarrow 0$ pociąga $h \rightarrow 0$

$$\frac{\| h \|}{\| k \|} \leq 2 \| A \| + \text{tzn ograniczone.}$$

Pokazaliśmy więc, że restrykcja zachowuje się właściwie.

(5) Udowodniliśmy różniczkowalność f' . Pozostaje wykazać "w sposób ciągły". Ponieważ mamy wzór $(f')'(y) = [f'(f^{-1}(y))]^{-1}$ i wiemy, że f jest różniczkowalna w sposób ciągły wystarczy pokazać, że ciągłość jest odwzorowaniem

$$B(x, y) \ni T \xrightarrow{D} T^{-1} \in B(y, x)$$

w celach ogólnnorozwojowych pokażemy więcej — jest to odwzorowanie różniczkowalne:

$$D(T)H = -T^{-1} \cdot H \cdot T^{-1} \quad (H \in B(x, y) - \text{przyrost})$$

$$D(T+H) - D(T) = (T+H)^{-1} - T^{-1} = (\mathbb{1} + T^{-1}H)^{-1} T^{-1} - T^{-1} =$$

$$= \left[\left(\mathbb{1} + T^{-1}H \right)^{-1} - \mathbb{1} \right] T^{-1} = \left[\mathbb{1} - T^{-1}H + (T^{-1}H)^2 - \dots - \mathbb{1} \right] T^{-1} =$$

jeśli $\| T^{-1}H \| < 1$
+ tzn $\| H \| < \frac{1}{\| T^{-1} \|}$

$$= \underbrace{-T^{-1}HT^{-1}}_{\text{pochodna}} + \underbrace{(T^{-1}H)^2 T^{-1} + \dots}_{\text{restryk.}}$$

$$\| (T^{-1}H)^2 T^{-1} + (T^{-1}H)^3 T^{-1} + \dots \| \leq \| T^{-1} \| \| T^{-1}H \|^2 (1 + \| T^{-1}H \| + \dots) \leq \\ \leq \| T^{-1} \|^3 \| H \|^2 \frac{1}{1 - \| T^{-1}H \|}$$

→ ten czynnik gwarantuje zachowanie restryk. ■